

EL9

ESPORTIU DE CATALUNYA

Amb la sogua al coll

BARÇA

El trident d'or

Messi, Neymar i Iniesta són els tres jugadors més determinants del món

BARÇA

Freixa assegura que poden fitxar tot el que demani Tito

ESPANYOL

Per reforçar la davantera hauran de fer equilibris

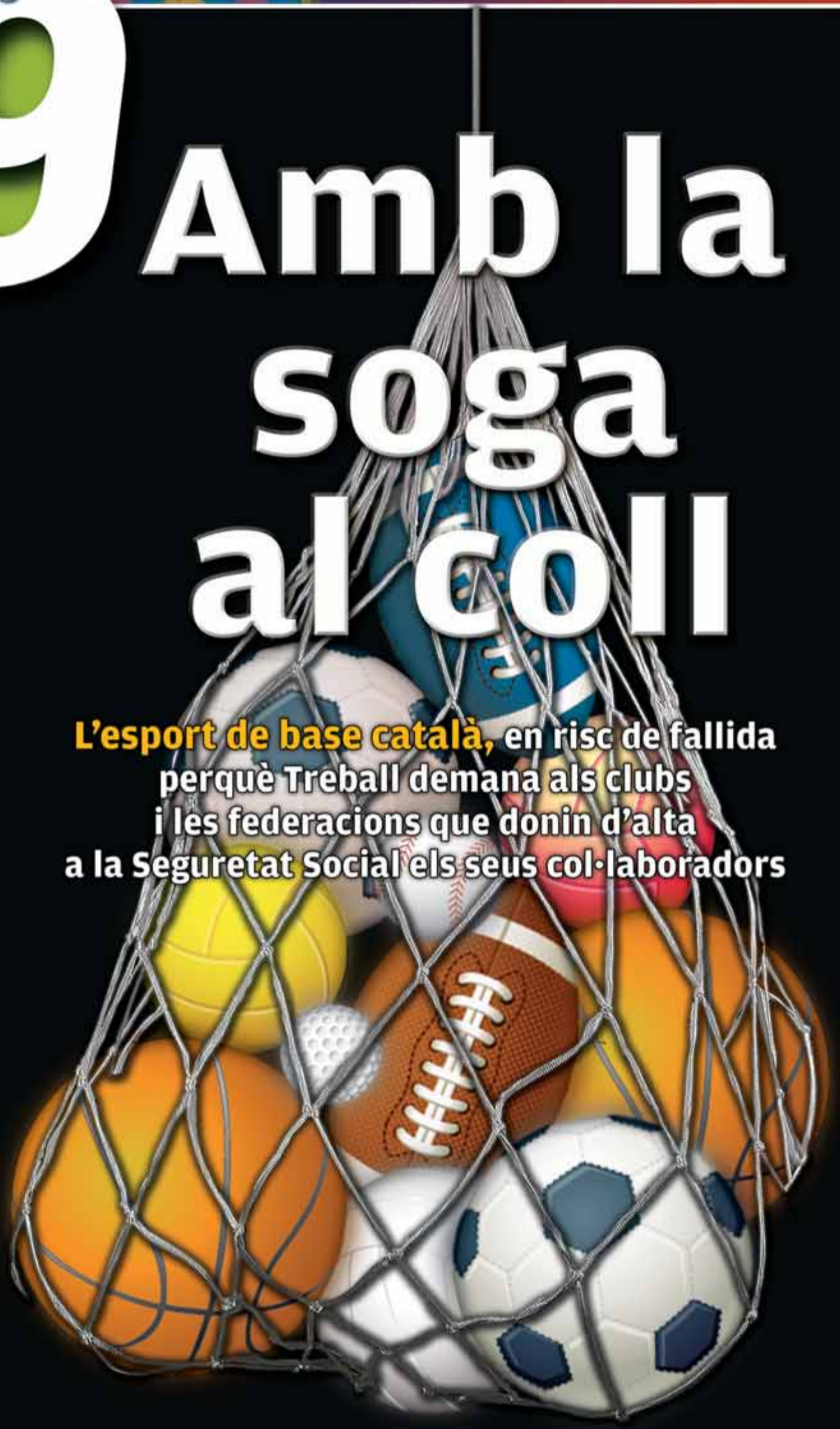
BÀSQUET / JOVENTUT

Acusen Villacampa d'haver fet una gestió temerària

CICLISME / TOUR DE FRANÇA

L'Orica, l'equip de moda, guanya la contrarellotge

L'esport de base català, en risc de fallida perquè Treball demana als clubs i les federacions que donin d'alta a la Seguretat Social els seus col·laboradors

EL REI DE LA RAJOLA
LE ROI DU CARRELAGÉ

Pàrquing Propi
Vine i carrega al moment

Segueix-nos

Tel. 902 909 500
www.elreidelarajola.com

ESPECIAL PAELLA

995

AMB PICA

995

Haro musgo antigel 33x33 cm

8'95 €/m²

Moble panda 80 cm

159

Pedra gris oxid

8'95 €/m²

Roble blanc 80 cm

159

En risc vital

OBLIGATORI • Donar d'alta a la Seguretat Social tot col·laborador, per poc que cobri, farà inviable l'esport de base **MORATÒRIA** • Tot el que s'ha aconseguit negociant és aturar les inspeccions fins al setembre **PÀNIC** • Hi ha clubs disposats a tancar la porta

Toni Romero
BARCELONA

L'esport de base, bandera i orgull del país, es dirigeix a una agonia per la via financera. Aquesta sentència apocalíptica respon a una realitat que es farà molt present a partir de l'1 d'octubre, quan la inspecció de Treball tingui llum verda per tornar a pentinar els clubs i federacions de Catalunya per aconseguir que donin d'alta a la Seguretat Social qualsevol persona amb qui hi mantingui una relació laboral: esportistes, entrenadors, preparadors físics, monitors, recepcionistes... En definitiva, qualsevol col·laborador que rebi alguna quan-

titat per la seva feina. La guspira la va fer saltar el Santboià, al qual la Seguretat Social li va reclamar 700.000 euros corresponents a les cotitzacions socials de jugadors, preparadors, entrenadors de base durant cinc anys. Futbol, tercera divisió i fitxes al voltant del salari mínim interprofessional (645 euros mensuals), van pensar alguns. Error. La inspecció de Treball s'hi posa per aquestes quantitats i per totes.

Tampoc ha passat inadvertit que aquestes inspeccions sense denúncia prèvia del treballador s'han concentrat de manera notòria a Catalunya. No es pot demostrar, però tro-

bar una connexió entre aquest augment d'inspeccions d'ofici i el suport de l'esport català al procés sobiranista és inevitable.

Inviabile, inassumible
La mesura posa en risc vi-

Les altes podrien fer créixer els costos salarials al voltant d'un 40%

tal l'esport de base català. És a dir, tot l'esport no professional, el majoritari. Els clubs modestos que ja sobreviuen com poden i que ara hauran de fer front, d'entrada, a unes despeses que, de mitjana i en funció

de les retribucions, s'incrementaran al voltant d'un 40%.

La resposta dels clubs pot anar en dues direccions, però totes dues convergeixen. Tant si es repercuteix aquest augment en les quotes que paguen les famílies dels jugadors com si es redueixen les despeses, el resultat sempre serà el mateix: menys equips, menys activitat, menys clubs, menys esport.

Fins ara, els clubs remuneraven entrenadors i monitors de dues maneres: totalment en negre o practicant la corresponent retenció d'IRPF. Ara, el fet de donar d'alta l'entrenador dels infantils a la

Seguretat Social farà inviable pagar-li ni un euro sense retenció. Una gran part d'aquest col·lectiu ho deixarà córrer, perquè el fet de declarar aquests ingressos els perjudicarà tant en la liquidació de

Les inspeccions podrien afectar els cinc últims exercicis

l'impost de la renda que no els sortirà a compte.

Un club que pagui 300 euros al mes als deu entrenadors dels seus deu equips pot necessitar més de 10.000 euros addicionals a final de temporada.

Això, sense tenir en compte la complicació administrativa que suposarà per a unes entitats que es gestionen des del voluntariat.

Tan sols una moratòria
Veient la dimensió del problema, tant la UFEC com la secretaria general de l'Esport han intentat durant la primavera trobar una sortida negociant amb la inspecció de Treball i Seguretat Social. Ha estat en va. L'únic que s'ha aconseguit és una moratòria perquè els afectats regularitzin la seva situació fins al 30 de setembre. Durant l'estiu no hi haurà noves inspeccions, però les que estan en marxa prosseguiran. I a partir de l'1 d'octu-

Imatge d'un pavelló poliesportiu català buit, a Tortosa ■ GUSTAU MORENO

Moció al Parlament per instar un canvi legislatiu

T.R.
BARCELONA

L'última esperança perquè tot continuï com fins ara és que el Parlament de Catalunya aprovi una moció per demanar un canvi legislatiu –via decret, més ràpid, o a través de la modificació de la legislació laboral, que és competència de l'Estat– que reculli una figura jurídica nova per englobar els col·laboradors dels clubs esportius. Aquesta moció s'hauria de votar durant aquest període de sessions, abans de les vacances de l'agost, i enviar-la al Congrés dels Diputats amb l'esperança que la cambra legislativa espanyola sigui sensible com no ho ha estat la Seguretat Social.

“És parlar amb una paret, no volen saber res dels arguments que els hem exposat”, explica el secretari general de l'Esport, Ivan Tibau, que s'ha reunit a Madrid amb alts responsables de la Seguretat Social. “Només veuen els números perquè el seu objectiu és recaptar. Però si bé ho poden fer a curt termini, des-

Tibau, a Madrid

“Parlar amb la Seguretat Social és parlar amb una paret. Només veuen números”

prés no ingressaran res, perquè els clubs deixaran de fer activitat.”

Trobades al territori

Mentrestant, la secretaria ha posat en marxa una campanya d'informació que consistirà en set reunions pel territori, que començaran dimarts vinent a Girona, en les quals s'exposarà la problemàtica i les vies de solució.

Ara fa un mes, la secretaria i la UFEC van enviar a les entitats un comunicat en què admetien que el grup de treball que s'havia creat temps enre (secretaria, UFEC i federacions de futbol i natació) no se n'havia sortit en la negociació amb la Seguretat Social, que les quantitats reclamades podien ser “inassumibles” i que el resultat

Inspeccions

“Aquí n'hi ha hagut més. Hi ha altres llocs de l'Estat on aquest tema no existeix”

assolit “no agradarà pel sobrecoast que suposa per a les federacions i els clubs”. També advertia que, si bé de moment el problema és amb la Seguretat Social, no es pot descartar que Hisenda vingui al darrere. En aquest comunicat s'instava els clubs a regularitzar la seva situació, un extrem que no va agradar gaire a les entitats, que s'esperaven

altres solucions.

Més inspeccions aquí

A Ivan Tibau li consta que les inspeccions no només es fan a Catalunya, però que aquí “han actuat més que arreu”. “De fet, sé de comunitats autònomes on aquest tema no existeix.” En l'assemblea de la Federació Espanyola de Bàsquet, de fet, l'únic representant que porta

aquest tema a l'agenda era el de la catalana. ■

bre, s'obre la veda, amb la particularitat que les entitats que es trobin en situació irregular hauran de pagar les quotes socials –i les sancions, si n'hi ha– dels últims cinc anys. Amb un problema afegit, que són els presidents dels clubs els que han de respondre patrimonialment en última instància. En aquestes circumstàncies, molts

Treball ignora la funció social dels clubs i l'absència d'ànim de lucre

s'han plantejat plegar i entregar les claus i la documentació del club, perquè no volen assumir un risc personal per una causa en la qual perden hores i diners.

Treball no ha fet cap di-

ferència de tracte entre els clubs esportius i una empresa qualsevol que té donats d'alta els seus treballadors. Prescindeix de dos aspectes fonamentals per donar a l'esport amateur, de base, un tracte diferencial. D'una banda, que els clubs esportius són entitats sense ànim de lucre. Res més lluny de la realitat d'uns clubs que encadenen

Es relacionen les inspeccions amb el suport al procés sobiranista

pèrdues i més pèrdues. Tampoc es té en compte la funció social que fan els clubs i la quantitat de nens i joves que, sense la pràctica esportiva, ingressarien en el sedentarisme o en altres terrenys arriscats. ■

Les esclertes que permet la llei

No ho admetrà cap inspector de treball, ni ho donarà per escrit, ni representarà cap blindatge cert davant d'una inspecció, però eludir les altes o, com a mínim, dificultar una inspecció, és possible. I només en els casos de retribucions baixes, que no es puguin assimilar a un lloc de treball encobert. Consisteix a evitar el pagament de quantitats fixes amb una periodicitat regular i justificar-les en la comptabilitat com a despeses o dietes.

És a dir, s'agafa l'entrenador dels infantils del club X i, si se li pagaven 2.000 euros anuals repartits en deu mensualitats de 200, es pacta que cobrarà, per exemple, 400 euros l'octubre, 700 al gener, 300 al març i 600 al juny. A més, l'afectat haurà de justificar aquestes despeses: tiquets de carburant, de l'ai-

gua per als jugadors, dels entrenadors...

La teoria diu que la inspecció anirà a perseguir en primer lloc els pagaments dels quals es pugui deduir més fàcilment que existeix una relació laboral entre club i persona física. Però de garantia, cap ni una. I pot ser una solució per als entrenadors, però no per als esportistes o altre personal que presta un servei no estrictament relacionat amb l'activitat esportiva, que difícilment podran justificar en forma de rescabament de despeses les quantitats percebudes.

L'altra via, més radical, és prescindir dels bancs, cobrar en mà les quotes que paguen les famílies i pagar els entrenadors amb un sobre. Vaja, recuperar uns sistemes de pagament pròpies de moltes dècades enrere.

El bàsquet s'enfila per les parets

Una de les primeres federacions que s'ha mostrat bel·ligerant és la de bàsquet, que en sortiria afectadíssima. És la segona en nombre de llicències (es mou entre 70.000 i 75.000) i el 99% són de clubs als quals donar d'alta a la Seguretat Social els seus treballadors els portarà al llindar de la desaparició. En alguna territorial (Girona), les entitats ja han fet trobades per organitzar-se i buscar estratègies comunes.

Dissabte passat, en l'assemblea anual, era el tema,

en majúscules, perquè la indignació ja fa setmanes que bull. Alguns clubs van arribar a plantejar que cap equip s'inscrivís en cap competició, però el president Joan Fa els ho va treure del cap, entre altres raons perquè això implicaria el col·lapse financer immediat de la federació. Però el president sí que es va mostrar obert a plantejar “una vaga” en cas que no hi hagi una solució raonable. El president també va al·ludir a La Caixa i a l'acord de patrocini que ha signat amb la Federació Espanyola de Bàsquet: “Una entitat financera del país que va anar directament a Madrid i va signar un contracte de 6, 7 o 8 milions d'euros quan, si hagués trucat primer a la nostra porta, hauríem pogut tenir accés a un 20% d'aquesta quantitat.”